

Sygn. akt XII K 154/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Jarosz Protokolant: sekretarz sądowy Tomasz Sieńkowski

przy udziale - Doroty Ositek - Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Warszawie po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 września 2016 r. sprawy B. Z.,

syna W. i H. z domu K., urodzonego w dniu (...) w W.

skazanego prawomocnie:

1. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 czerwca 2002 r. sygn. akt VIII K 305/00 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w- dniu 17 lipca 2000 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 lipca 2000 r. do dnia 06 czerwca 2002 r.;

2. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2003 r. sygn. akt XVIII K 115/03 zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 listopada 2003 r. sygn. akt II AKa 428/03:

a) za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w' zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 4 stycznia 2003 r. na karę 4 lat pozbawienia wolności;

b) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 6 stycznia 2003 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

Na podstawie art 85 k.k. i art. 86§i k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 5 lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 06 stycznia 2003 r. do dnia 12 listopada 2003 r.;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 28 lutego 2014 r. sygn. akt VIII K 929/13 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 20 listopada 2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 4 grudnia 2013 r.;

4. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 03 kwietnia 2014 r. sygn. akt VIII K 107/11, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 listopada 2015 r. sygn. akt II AKa 208/15 za przestępstwo z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od listopada do grudnia 2002 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności.

orzeka:

I. rozwiązuje karę łączną pozbawienia wolności wymierzoną skazanemu B. Z. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2003 r. sygn. akt XVIII K 115/03 i na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz art. 569 § 1 i 2 k.p.k. łączy kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach: Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2003 r.

sygn. akt XVIII K115/03 i Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 03 kwietnia 2014 r. sygn. akt VIII K 107/11 i wymierza skazanemu B. Z. karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. XVIII K115/03 od dnia 06 stycznia 2003 r. do dnia 08 lipca 2004 r. i od dnia 20 lutego 2005 r. do dnia 20 sierpnia 2008 r.

III. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego co do kar wymierzonych wyrokami w sprawach o sygn. VIII K 305/00 i VIII K

929/13;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. F. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych plus podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanego B. Z.;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego B. Z. od uiszczenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt XII K 154/16

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 27 lipca 2015 r. skazany B. Z. zwrócił się o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar na zasadzie pełnej absorpcji. W dniu 4 grudnia 2015 r. zapadł wobec skazanego wyrok łączny w sprawie XII K 132/15, uchylony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 24 czerwca 2016 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 83/16. Sąd Apelacyjny wskazał na konieczność rozważenia zastosowania art. 4 § 1 k.k. i połączenia orzeczonych wobec skazanego Z. kar pozbawienia wolności w oparciu o przepisy o karze łącznej obowiązujące przed dniem 1 lipca 2015 r., co hipotetycznie mogłoby tworzyć dla skazanego sytuację korzystniejszą.

Sąd Okręgowy ustalił, że B. Z. został prawomocnie skazany wyrokami:

1. **wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 czerwca 2002 r. sygn. akt VIII K 305/00** za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 17 lipca 2000 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 lipca 2000 r. do dnia 06 czerwca 2002 r.;

2. **wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2003 r. sygn. akt XVIII K 115/03** zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 listopada 2003 r. sygn. akt II AKa 428/03:

a) za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 4 stycznia 2003 r. na karę 4 lat pozbawienia wolności;

b) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 6 stycznia 2003 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 5 lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 06 stycznia 2003 r. do dnia 12 listopada 2003 r.;

3. **wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 28 lutego 2014 r. sygn. akt VIII K 929/13** za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 20 listopada 2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 4 grudnia 2013 r.;

4. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 03 kwietnia 2014 r. sygn. akt VIII K 107/11, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 listopada 2015 r. sygn. akt II AKa 208/15 za przestępstwo z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od listopada do grudnia 2002 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Analizując zapadłe wobec skazanego B. Z. wyroki skazujące i orzeczone w nich wymiar kary, Sąd uznał, że w stosunku do skazanego należy zastosować przepisy ustawy Kodeks karny obowiązującej przed dniem 1 lipca 2015 r. W tym bowiem przypadku węzłem kary łącznej mogą być objęte kary 4 lat pozbawienia wolności i 2 lat pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt XVIII K 115/03 i Sądu Okręgowego w Warszawie o sygn. VIII K 107/11, gdzie kara łączna 5 lat pozbawienia wolności (orzeczona w sprawie o sygn. XVIII K 115/03) została już wykonana w całości, gdy tymczasem stosując obecnie obowiązujące przepisy łączeniu podlegają niewykonane jeszcze w całości kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ sygn. VIII K 929/13 i Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt VIII K 107/11.

Nie budzi wątpliwości możliwość stosowania wobec skazanego przepisów ustawy obowiązującej przed dniem 1 lipca 2015 r., nie tylko w świetle wyroku Sądu Apelacyjnego uchylającego uprzedni wyrok łączny, ale też popierającego zawarte tam argumenty postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2016 r. sygn. akt IV KK 70/16: „W myśl ogólnej zasady kodeksowej, normującej kwestię tzw. kolizji ustaw w czasie, ustanowionej w art. 4 § 1 k.k., łącząc po wejściu w życie noweli z dnia 20 lutego 2015 r. węzłem kary łącznej kary prawomocnie orzeczone przed wejściem w życie tej noweli należałoby stosować "ustawę nową", czyli przepisy rozdziału IX w brzmieniu nadanym rzezoną nowelą, a "ustawę obowiązującą poprzednio", czyli przepisy rozdziału IX w dotychczasowym brzmieniu, tylko wtedy, gdyby była ona względniejsza dla sprawcy. Przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) wprowadza odstępstwo od tej zasady. Wyraża się ono w tym, że w rozważanym zakresie wyłącza się stosowanie ustawy nowej do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem jej wejścia w życie z tym, że owo wyłączenie nie obejmuje wypadków, w których zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem już po tym dniu. W takim i tylko takim zakresie przepis ten wyłącza stosowanie art. 4 § 1 k.k.”

W art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. uregulowano instytucję określaną pojęciem realnego zbiegu przestępstw. Zbieg taki zachodzi, gdy ten sam sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, które podlegają łącznemu rozpoznaniu. Warunkiem łącznego rozpoznania jest, aby sprawca za żadne ze zbiegających się przestępstw nie był dotąd osądzony, chociażby nieprawomocnym wyrokiem.

Wyrok łączny jest instytucją karnoprosesową, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Istota tego wyroku sprowadza zaś skazania za przestępstwa objęte różnymi wyrokami do takiej sytuacji, jaka miałyby miejsce gdyby wszystkie popełnione przez sprawcę i pozostające w zbiegu realnym przestępstwa były ujawnione i następnie objęte jednym postępowaniem i tym samym zachodziły warunki do orzekania w wyroku skazującym kary łącznej (wyrok SA w Szczecinie z dnia 14 grudnia 2006r., sygn. akt AKa 150/06, LEX nr 283399).

W niniejszej sprawie datą wyznaczającą realny zbieg przestępstw jest dzień 16 czerwca 2003 r. tj. data wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. XVIII K 115/03. Czyny, za które B. Z. został skazany niniejszym wyrokiem, nie pozostawały w realnym zbiegu z przestępstwem, za które został on skazany wyrokiem w sprawie o sygn. VIII K 305/00, zostały bowiem popełnione po dniu 6 czerwca 2002 r. (w dniu 4 stycznia 2003 r. i 6 stycznia 2003 r.). Czyn, za który B. Z. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ z dnia 28 lutego 2014 r. sygn. akt VIII K 929/13, został zaś popełniony w dniu 20 listopada 2013 r. Zatem w realnym zbiegu z czynami osądzonym w sprawie o sygn. XVIII K 115/03 pozostaje czyn, za który B. Z. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 kwietnia 2014 r. sygn. akt VIII K 107/11, popełniony w okresie od listopada do grudnia 2002 r.

Uzasadnienie wymiaru kary:

Wobec skazanego B. Z. Sąd wymierzył karę łączną 6 lat pozbawienia wolności. Dokonując takiego rozstrzygnięcia, Sąd kierował się treścią art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. oraz wszelkimi okolicznościami istotnymi dla kary łącznej wymierzanej w oparciu o te przepisy. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak – w przypadku kary pozbawienia wolności - 15 lat pozbawienia wolności. W realiach tej sprawy Sąd był więc związany granicami od 4 lat (najwyższa z kar jednostkowych, czyn pierwszy z wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie XVIII K 115/03) do 8 lat (suma kar jednostkowych) pozbawienia wolności.

Jak wskazuje się powszechnie w orzecznictwie dotyczącym stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1 lipca 2016 r., zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej w ramach wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, przy czym relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski jest związek przedmiotowo-podmiotowy łączący te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. (tak. np. wyrok SA w Łodzi z dn. 09.05.2001 r. sygn. akt II AKa 63/01, LEX nr 54680).

Zdaniem Sądu, w odniesieniu do przestępstw popełnionych przez B. Z., za które wymierzono kary pozbawienia wolności podlegające łączeniu w niniejszym postępowaniu, związek czasowy jest bliski, skoro popełniane były one na przestrzeni 2 miesięcy – między listopadem 2002 r. a 6 stycznia 2003 r. Czyny te były jednak niewątpliwie różnorodnej natury, skierowane przeciwko różnym dobrom prawnym: rozboje, udzielanie innej osobie środków odurzających.

Na wymiar kary orzekanej wyrokiem łącznym wpływ ma także zachowanie skazanego w zakładzie karnym. Z tego powodu Sąd przeprowadził dowód z opinii o skazanym z Aresztu Śledczego W. B.. Opinia ta jest pozytywna i dowodzi, że proces resocjalizacji skazanego przebiega bardzo dobrze. Z udziałem skazanego nie odnotowano żadnego negatywnego incydentu, nie był on karany regulaminowo. Był natomiast kilkakrotnie nagradzany, a nadto podjął zatrudnienie. Posiada pozytywną opinię z miejsca pracy. Utrzymuje kontakt z rodziną i nie wchodzi w konflikty z współosadzonymi. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej.

Sąd musiał mieć jednak także na uwadze potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara, także orzeczona w wyroku łącznym, powinna wpływać na przekonanie, że popełnianie przestępstw nie może ujść bezkarnie oraz że spotka się ze sprawiedliwą karą. Był to jeden z powodów, dla których Sąd nie oparł swojego rozstrzygnięcia na zasadzie pełnej absorpcji. Zdaniem Sądu kłóciłoby się to z powyższymi celami prewencji indywidualnej i ogólnej, a dla skazanego stanowiłoby w rzeczywistości formę nieuprawnionej nagrody. Należy bowiem podkreślić wielość przestępstw popełnionych przez skazanego, w tym działanie w warunkach powrotu do przestępstwa.

Mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary, a także wzgląd, iż kara łączna powinna spełniać pokładane w niej cele i stanowić dla skazanego realną dolegliwość, Sąd uznał, że wymierzona skazanemu kara łączna jest w pełni adekwatna.

Reasumując, nie było możliwe uwzględnienie w zakresie wymiaru kary wniosku obrońcy o zastosowanie zasady pełnej absorpcji. Pozytywna opinia o skazanym i związek czasowy między przestępstwami, które obejmowane są wyrokiem łącznym, dają podstawy do tego, by kary łącznej nie wymierzać też w rozmiarze bliższym zasadzie kumulacji.

Na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej okresy odbywania kar pozbawienia wolności ze sprawy XVIII K 115/03 od dnia 6 stycznia 2003 r. do dnia 8 lipca 2004 r. i od dnia 20 lutego 2005 r. do dnia 20 sierpnia 2008 r.

Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie kar jednostkowych wymierzonych wyrokami o sygn. VIII K 305/00 i VIII K 929/13 wobec braku przesłanek do wydania wyroku łącznego.

O kosztach obrony z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 i § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej adwokatowi z urzędu.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., w związku z sytuacją finansową skazanego, Sąd zwolnił go od zapłaty kosztów przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.